

lerne og 22,175 Kr. til de private højere Almenkolors Pensionskasse. Men der er ingen Tvivl om, at naar de 25,000 Kr. ikke mere slaar til, vil man atter bevilge den Forhøjelse, der er nødvendig, for at Tilskuddet kan holdes paa samme Højde som hidtil. Derfor foreslaar Udvalget, at den finansielle Begrænsning slettes, saa at der ikke sættes nogen Maksimumsgrænse ind i Loven. At dette ikke sker, vil have en væsentlig Betydning for Pensionskassen. Denne er nemlig bedst funderet, naar den kan gøre Regning paa, at Staten i alle Tilfælde tilskyder et ensartet Beløb, enten Kassen bliver lille eller stor, og Udvalgets Tanke har ogsaa været, at naar en sideordnet Pensionskasse oprettes for de tekniske Skoler, vilde det være heldigst, om den kunde slaas sammen med Handelsskolernes Pensionskasse. Disse Arter af Skoler vil jo virke omtrent under samme Regler, og at dette Pensionskassen bliver af betydelig større Omfang, vil give ikke saa lidt større Sikkerhed indenfor dens Rammer.

Ved Siden deraf har Udvalget anset det for heldigt, at der fastslaas bestemte Regler for, hvordan Pensionskassen skal indrettes. Hidtil har det været overladt til Ministeren at udforme Regler i saa Henseende, og Reglerne har selvfølgelig i Hovedsagen været de samme ved begge de to Pensionskasser, hvormed den heromhandlede nærmest bør sammenlignes. Jeg har ikke noget at anke over med Hensyn til disse Regler; men det vilde neppe være heldigt at anvende dem paa det foreliggende Omraade. Og Ministeren har heller ikke ment det, idet han har foreslaaet, ikke at der skulde ydes et Tilskud svarende til 2 pCt. af samtlige Læreres Lønninger, saaledes som Forholdet er i de to gældende Lové om Pensionskasser, men at Tilskuddet skulde være $\frac{2}{3}$ af Skolernes Tilskud. Men da det ikke er fastslaet, hvor stort Skolernes Tilskud skulde være, vilde ogsaa Statens Tilskud være variabelt. Man har derfor ment, at det i Loven burde fastslaas, at Statens Tilskud skal staa i et bestemt Forhold til Medlemmernes samlede Bidrag, nemlig svare til $\frac{2}{3}$ af dette. Man har saa ogsaa ønsket at fastslaa, at Skolernes Tilskud skal være mindst lige saa stort som Lærernes. For øvrigt

er dette ikke just udtrykt i Ændringsforslaget, idet der staar, at det skal være „lige saa stort“, men dette udelukker formentlig ikke, at det kan være større, hvis Skolerne skulde ønske at yde mere. Dernæst foreslaas der, at der ikke gives Lejlighed til Forøgelse af Pensionen for nogen Lærer, der som Embeds- eller Bestillingsmand allerede oppebærer Pension eller sidder i en pensionsgivende Stilling. Ligeledes foreslaas det, at der kun gives Tilskud til Pensionering af Lærere, hvis Hovedvirksomhed falder ved Handelsskolerne. Og endelig foreslaas det, at de Medlemmer, der udtræder af Pensionskassen, inden de har opnaaet Pensionsret, skal have deres Indskud tilbagebetalt, men uden Renterne. Man gaar nemlig ud fra, at det koster noget at administrere Kassen, og derfor bør de Medlemmer, der træder ud, dog lide noget Tab ved Udtrædelsen.

Til sidst skal jeg omtale et Punkt, som er berørt i Betænkningen. Udvalget har overvejet, om det var muligt at forhindre, at hele Pensionsbyrden ad indirekte Vej overvæltedes paa Statskassen. Man har i Udvalget ment, at det ikke var heldigt at sætte nogen Bestemmelse desangaaende ind i Lovforslaget, idet det vilde være ret umuligt at finde saadanne Udtryk, som ramte det, man egentlig tilsigtede. Forholdet har været det og kunde ogsaa blive det i Fremtiden, at naar der stilledes den Fordring til Lærerne, at de, som her forudsat, skulde yde 3 pCt. af deres Lønning til Pensionskassen, vilde de paa dette Grundlag forlange højere Løn, og det vilde Skolerne være tilbøjelige til at give dem, men Skolerne vilde saa atter komme til Statskassen og sige: Saa maa ogsaa vi have større Statstilskud. Det er en Vej, man hidtil er gaaet. Jeg skal pege paa et bestemt Eksempel. I 1902 vedtog man, som før nævnt, at yde Tilskud til Pensionskassen for Realskolerne, og der bevilgedes 15,000 Kr., hvilket Beløb senere blev forhøjet til 25,000 Kr. Men i 1908 bevilgede man et Tilskud paa 65,000 Kr. til Forhøjelse af Lærerlønningerne ved de private Mellem- og Realskoler, hvis Lærere var Medlemmer af Pensionskassen. Man skilte altsaa de Skoler ud, hvis Lærere var Medlemmer af Pensionskassen, og gav dem til Forhøjelse af Lærerlønningerne 65,000 Kr.